

« zurück blättern vor »

BUMELOWAĆ v. imp., ab 1882; auch *bąblować*, *bomblować*, *bumblować*, *bumlować*. **1)** ‘zechen, sich amüsieren, ein fröhliches und sorgloses Leben genießen, durch die Kneipen ziehen’ – ‘hulać, bawić się, używać, pędzić wesołe i bez troski życie, włóczyć się po knajpach’: (1882) 1951 Bliz.Rozb. 154, DOR *Gdzieżeście tak bomblowali? (...) Wyprowadziłem śniadanie tym wyżeraczom... na pożeganie stanu kawalerskiego*. o 1883 Kolce XIII nr 48 s. 379, WIECZ *była ogromna “biba” i [...] “bąblowaliśmy” do rana*. o vor 1900 Zap., SW *Widocznie to B[umblowanie] było niezmiernie miłym wspomnieniem*. o 1901 Gaw.Warsz.III 163, WIECZ *Musieliście bumlować gdzie tej nocy?... nie?... macie zmęczoną minę*. – SW (żart.), LSP (żart.), DOR (żart.). **2)** ‘die erforderlichen Pflichten nicht erfüllen, unsorgfältig arbeiten, wegen Faulheit oder Nachlässigkeit nicht zur Arbeit gehen’ – ‘nie wypełniać należycie obowiązków, pracować niedbale, nie przychodzić do pracy z powodu niedbalstwa lub lenistwa’: (†1951) 1952 Borow.Przedp. 38, DOR *Wziął się do roboty, trochę bumlował, trochę pił*. o 1952 Braun Lewanty 110, DOR *“Prędeży! Prędeży! Rób!...” A sami do roboty nie przychodzą, bumelują*. – nur DOR. ◊ **Var:** *bąblować* v. imp., [hapax] 1883 Kolce XIII nr 48 s. 379, WIECZ; *bomblować* v. imp., [hapax] (1882) 1951 Bliz.Rozb. 154, DOR – SW, LSP, DOR; *bumblować* v. imp., [hapax] vor 1900 Zap., SW – SW, LSP; *bumelować* v. imp., 1952 Braun Lewanty 110, DOR – nur DOR; *bumlować* v. imp., [hapax] 1901 Gaw.Warsz.III 163, WIECZ – LSP, DOR. ◊ **Etym:** nhd. *bummeln*, *bumbeln* v., ‘schlendern, auch im Sinne von: nichts tun’, GRI. ◊ **Der:** *przebumlować* v. pf., 1947 Krzyw.L. Wspom 225, DOR s.v. *bumlerka*: *Jedynak przebumlował nie tylko medycynę, ale i życie (...) nie należał pono do wodzirejów bumlerki, ale znalazłszy się w towarzystwie, dał się spoić*. Zuerst geb. DOR; *bumelka* subst. f., ‘Herumlungern, Faulenzerei’, [hapax] 1953 Twórcz.9 s. 101, DOR *Miało być wstępne posiedzenie w sprawie kredytu hodowlanego i pożyczek – nie mógł sobie pozwolić na bumelkę*. Zuerst geb. DOR. ❖ Eine wohl mündliche (dt. “u” → poln. “o”) Entlehnung aus der zweiten Hälfte des 19. Jhs. mit volksetymologischer Anlehnung an poln. *bąbel*, *bąbla* ‘Blase’, jedoch seit dem Erstbeleg literarisch. Die späteren Formen sind eine allmähliche Annäherung an die schriftsprachliche deutsche Form. Inhalt 2 kam in der Propagandasprache ab etwa 1949–50 auf, zusammen mit †*bumelant* und Ableitungen, und wurde als tadelndes Wort für angebliche Arbeitsschwänzer gezielt verwendet (vgl. 1952 Braun, s.o.). In dieser Bedeutung ist es eventuell eine Übernahme aus ober-schlesischen Mundarten (s. †*bumelant*). Offensichtlich wurde dabei die dem Deutschen am nächsten stehende, auf ein Lehnwort hinweisende phonotaktische Form gewählt.